

ДИРЕКТИВА 96/26/ЕО НА СЪВЕТА

от 29 април 1996 г.

за допускане до професията на автомобилен превозвач на товари и автомобилен превозвач на пътници и взаимно признаване на дипломи, свидетелства и други документи, удостоверяващи официална квалификация, имащи за цел да улеснят упражняването на правото на свободно установяване на тези превозвачи за осъществяване на вътрешни и международни превози

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

Като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност и по-специално Член 75 от него,

Като взе предвид предложението на Комисията ⁽¹⁾,

Като взе предвид становището на Икономическия и социален комитет ⁽²⁾,

В съответствие с процедурата, предвидена в Член 189в от Договора ⁽³⁾,

Като има предвид неколкотократно внасяне на съществени изменения и допълнения в Директива 74/561/ЕИО на Съвета от 12 ноември 1974 г. относно допускане до професията на автомобилен превозвач на стоки във вътрешни и международни превози ⁽⁴⁾, Директива 74/562/ ЕИО на Съвета от 12 ноември 1974 г. относно допускане до професията на автомобилен превозвач на пътници във вътрешни и международни превози ⁽⁵⁾ и Директива 77/796/ ЕИО на Съвета от 12 декември 1977 г., имаща за цел взаимно признаване на дипломи, сертификати и други документи, удостоверяващи официална квалификация на автомобилните превозвачи на стоки и автомобилните превозвачи на пътници, включително и мерките, имащи за цел да улеснят ефективното упражняване на правото на свобода на установяване на тези превозвачи ⁽⁶⁾; като има предвид съображенията за рационалност и яснота, изискващи горепосочените директиви да бъдат обединени в един единствен текст;

Като има предвид, че организацията на транспортния пазар е един от съществените фактори за осъществяването на общата политика в областта на транспорта, предвидена в Договора;

Като има предвид, че приемането на мерки, насочени към съгласуване на условията за допускане до професията на автомобилен превозвач на стоки или автомобилен превозвач на пътници (наричани по-нататък в текста "автомобилен превозвач") вероятно ще благоприятства ефективното упражняване на правото на установяване на тези превозвачи;

Като има предвид необходимостта от вземане на мерки за въвеждането на общи правила за допускане до професията на автомобилен превозвач във вътрешни и международни превози, за да се гарантира, че тези превозвачи ще бъдат с по-висока квалификация и по такъв начин

⁽¹⁾ ОВ № С 286, 14. 11. 1990г., с. 4 и поправка от 16 декември 1993г.

⁽²⁾ ОВ № С 339, 31. 12. 1991г., с. 5 и ОВ № С 295, 22. 10. 1994г., с. 30.

⁽³⁾ Становище на Европейския парламент от 13 декември 1991г. (ОВ № С 13, 20. 1. 1992, с. 443) и от 20 април 1994 г. (ОВ № С 128, 9. 5. 1994, с. 136), обща позиция на Съвета от 8 декември 1995г. (ОВ № С 356, 30. 12. 1995) и Решение на Европейския парламент от 28 март 1996г. (все още не е публикувано в *Официалния вестник*).

⁽⁴⁾ ОВ № L 308, 19. 11. 1974г., с. 18. Директивата, последно изменение с Регламент (ЕИО) № 3572/90 (ОВ № L 353, 17. 12. 1990г., с. 12).

⁽⁵⁾ ОВ № L 308, 19. 11. 1974г., с. 23. Изменение с Регламент (ЕИО) № 3572/90 (ОВ № L 353, 17. 12. 1990, с. 12).

⁽⁶⁾ ОВ № L 334, 24. 12. 1977г., с. 37. Изменение с Регламент 89/438/ ЕИО (ОВ № L 212, 22. 7. 1989г., с. 101) и corrigendum (ОВ № L 298, 17. 10. 1989, с. 31).

да се повиши рационализацията на пазара и качеството на предоставяната услуга в интерес на потребителите, превозвачите и икономиката като цяло, както и пътната безопасност;

Като има предвид, че правилата за допускане до професията на автомобилен превозвач следователно трябва да обхващат добрата репутация, финансовата стабилност и професионалната компетентност на превозвачите;

Като има предвид обаче, че не се налага в тези общи правила да се включат някои видове превози, които имат ограничено икономическо значение;

Като има предвид, че от 1 януари 1993 г. достъпът до пазара на трансграничните автомобилни превози на стоки се регулира от система за издаване на лицензи в Общността на основата на качествени критерии;

Като има предвид, че за да се реорганизира ефективно пазара с оглед на изискването за добра репутация, е необходимо допускането до упражняване на професията на автомобилен превозвач да зависи от единни изисквания - и по-специално кандидатът да няма присъди за тежки наказателни правонарушения, включително правонарушения от търговско естество - да не е обявен за негоден да упражнява професията и от спазването на разпоредбите, които се прилагат за професията на автомобилен превозвач.

Като има предвид, че с оглед на изискването за съответстваща финансова стабилност и в частност, за да се осигури режим на еднакво третиране на предприятията в отделните държави-членки, е необходимо да бъдат определени конкретни критерии, на които трябва да отговарят автомобилните превозвачи;

Като има предвид, че предвид изискването за добра репутация и финансова стабилност ще бъде уместно да се признават съответните документи, издадени от компетентен орган в страната на произход на автомобилния превозвач, или страната, от която той идва, като достатъчно доказателство за допускане до разглежданите дейности в приемащата държава-членка;

Като има предвид, че е препоръчително, с оглед на изискването за професионална компетентност да се предвиди доказването на тази компетентност да става въз основа на издържан писмен изпит от кандидата за автомобилен превозвач, но държавите-членки да могат да освобождават кандидатите от такъв изпит, ако те са представили доказателства за достатъчен практически опит;

Като има предвид, че поради изискването за професионална компетентност, сертификатите, издадени съгласно разпоредбите на Общността за допускане до професията на автомобилен превозвач, е необходимо да бъдат разглеждани като достатъчно доказателство от държавата-членка, в която се е установил превозвачът;

Като има предвид, че за приложението на настоящата директива следва да се вземат мерки за създаване на система за взаимопомощ между държавите членки;

Като има предвид, че настоящата директива не трябва да накърнява задълженията на държавите-членки относно крайните срокове за въвеждане или прилагане на директивите, посочени в приложение II, част Б,

ПРИЕ НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

ДЯЛ I

Допускане до професията на автомобилен превозвач

Член 1

1. Допускането да професията на автомобилен превозвач на стоки или автомобилен превозвач на пътници се урежда с разпоредбите, приети от държавите-членки в съответствие с общите правила, които се съдържат в настоящата директива.

2. По смисъла на настоящата директива:

- “професията на автомобилен превозвач на стоки” е дейността, осъществявана от всяко предприятие за превоз на стоки под наем или срещу възнаграждение със самостоятелно моторно превозно средство или комбинация от сдвоени превозни средства,

- “професията на автомобилен превозвач на пътници” е дейността, осъществявана от всяко предприятие посредством моторни превозни средства, конструирани и оборудвани по такъв начин, че да са подходящи за превозване на повече от 9 лица – включително и водача - и предназначени за тази цел, пътнически транспортни услуги за населението или за определени категории пътници срещу заплащане от страна на превозваното лице или от организатора на транспорта,

“предприятие” е всяко физическо лице, всяко юридическо лице, независимо дали работи с цел печалба или не, всяко сдружение или група лица без юридическа правосубектност, независимо дали работят с цел печалба или не, или всеки официален орган, независимо дали има собствена юридическа правосубектност или е подчинен на институция, която има такава правосубектност.

Член 2

1. Настоящата директива не се прилага за предприятия, извършващи по професия дейност като автомобилен превозвач на стоки с моторни превозни средства с товароносимост до 3,5 тона или максимално допустима маса до 6 тона. Държавите-членки могат, обаче, да намалят посочените ограничения за всички, или за някои категории превози.

2. Държавите-членки могат, след консултации с Комисията, да освободят от прилагането на всички или на някои разпоредби на настоящата директива предприятията за автомобилен превоз на стоки, осъществяващи изключително вътрешни превози, които имат второстепенно значение за транспортния пазар поради:

- естеството на превозваните стоки, или
- кратките разстояния, на които се превозват стоките.

В случай на непредвидени обстоятелства, държавите-членки могат да предоставят временно освобождаване до приключване на консултациите с Комисията.

3. Държавите-членки могат, след консултации с Комисията, да освободят от прилагането на всички, или на някои разпоредби на настоящата директива предприятията, предоставящи изключително услуги за автомобилен превоз на пътници с нетърговска цел, или предприятията, чиято основна дейност не е тази на автомобилен превозвач на пътници,

доколкото транспортната им дейност има само второстепенно значение за транспортния пазар.

Член 3

1. Предприятията, желаещи да извършват по професия дейност като автомобилен превозвач, отговарят на изискванията за:

- а) добра репутация;
- б) съответстваща финансова стабилност; и
- в) професионална компетентност.

Когато кандидатът е физическо лице и не отговаря на изискване по в), компетентните органи могат независимо от това да му разрешат да осъществява по професия дейност като автомобилен превозвач, при условие, че той посочи пред гореспоменатите органи друго лице, отговарящо на изискванията по а) и в), което продължително и ефективно ще ръководи транспортната дейност на предприятието.

Когато кандидатът не е физическо лице:

- лицето, или лицата които продължително и ефективно ще ръководят транспортната дейност на предприятието, трябва да отговарят на изискване по а). Държавите-членки могат да изискват също и други лица в предприятието да отговарят на това изискване,
- лицето, или лицата посочени в първото тире, трябва да отговарят на изискване по в).

2. Държавите-членки определят условията, които трябва бъдат изпълнени от предприятията, установени на тяхна територия, за да отговарят на изискването за добра репутация.

Те определят, дали това изискване не е изпълнено, или вече не се изпълнява, ако физическото лице или физическите лица, за които се смята, че отговарят на това условие съгласно параграф 1:

- а) са осъждани за тежки наказателни правонарушения, включително и правонарушения от търговско естество,
- б) са обявени за негодни да упражняват професията на автомобилен превозвач съгласно действащите разпоредби,
- в) са осъждани за повторно извършване на тежки правонарушения на действащите в тази област разпоредби относно:

- условията на заплащане и наемане на работа в професията, или
- автомобилния превоз на стоки или пътници, по целесъобразност, и по-специално правилата, отнасящи се за периодите на управление на превозното средство и почивка на водачите, теглото и размерите на превозните средства с търговско предназначение, пътната безопасност и безопасността на превозните средства.

В случаите, посочени в а), б) и в), изискването за добра репутация не може да се счита за изпълнено докато не се възстанови добрата репутация, или не се осъществи друга мярка с равностойна сила, съгласно съществуващите вътрешни разпоредби в тази област.

3. а) Съответстващата финансова стабилност се изразява в притежаването на достатъчно налични средства, за да се осигури надлежно учредяване и правилно управление на предприятието.

б) За да установи финансовата стабилност на предприятието, компетентният орган проверява: годишните финансови отчети на предприятието, ако има такива; наличните средства, включително и банкови депозити, овърдрафт и банкови заеми; активите, включително и недвижима собственост, които могат да се използват от предприятието за предоставяне на обезпечение; разходите, включително и разходи за закупуване или първоначална вноска за изплащане на превозни средства, помещения, сгради и съоръжения, и оборотния капитал.

в) Предприятието трябва да има наличен капитал и резерви в размер най-малко на:

- 3 000 екю на едно използвано превозно средство, или

- 150 екю на тон максимално допустимо тегло на товарните превозни средства, използвани от предприятието, или

- 150 екю на едно място в пътническите превозни средства, използвани от предприятието, избира се по-ниската стойност.

Държавите-членки могат да отменят действието на първата алинея за тези предприятия за превози, които осъществяват дейността си изключително на националния пазар.

г) По смисъла на а), б) и в), компетентният орган може да приеме като доказателство за финансова стабилност потвърждение или уверение, дадено от банка или друга подходяща компетентна институция. Такова потвърждение или уверение може да се даде под формата на банкова гаранция или друго сходно средство.

д) б), в) и г) се прилагат само за предприятия, оторизирани в държавачленка съгласно националното право да извършват по професия дейност като автомобилен превозвач считано от 1 януари 1990 г.

4. Условието за професионална компетентност се изразява в притежаването на умения, доказани въз основа на издържан писмен изпит, който може да се проведе под формата на изпит с избор на един верен отговор по предметите, изброени в приложение I, и се организира от институцията или органа, определени за тази цел от всяка държава-членка.

Държавите-членки могат да освободят от изпит кандидатите за автомобилни превозвачи, които предявят доказателство за най-малко пет години практически опит на ръководен пост в предприятие за автомобилен превоз.

Държавите-членки могат да освободят от явяване на изпит по предметите, включени в техните дипломи титулярите на някои дипломи за горно ниво на обучение, или на технически дипломи, които предявят доказателство за солидни познания по определени от тях предмети от изброените в приложение I.

Като доказателство за професионална компетентност трябва да се представи сертификат, издаден от институцията или органа, посочени в алинея първа.

Член 4

Държавите-членки определят обстоятелствата, при които предприятието за автомобилен превоз може, независимо от член 3, параграф 1, да бъде временно управлявано за

максимален срок от една година и с удължаване за максималния срок от шест месеца, в надлежно доказани специални случаи, в случай на смърт, физическа или законна недееспособност на физическото лице, извършващо по професия дейност като автомобилен превозвач, или на физическото лице, което отговаря на изискванията на член 3, параграф 1, а) и в).

Компетентните органи в държавите-членки могат, като изключение и в някои специални случаи, окончателно да упълномощат лице, което не отговаря на изискването за професионална компетентност, посочено в член 3, параграф 1, в), да ръководи предприятие за автомобилен превоз, при условие че това лице притежава най-малко три години практически опит в ежедневно управление на предприятието.

Член 5

1. Предприятията, представили доказателства, че преди:

- 1 януари 1978 г. за Белгия, Германия, Дания, Ирландия, Италия, Люксембург, Нидерландия, Франция, и Обединеното кралство,

- 1 януари 1984 г. за Гърция

- 1 януари 1986 г. за Испания и Португалия,

- 3 октомври 1989 г. за територията на бившата Германска демократична република,

са били упълномощени съгласно националното право на държава-членка да извършват по професия дейност като автомобилен превозвач на стоки или автомобилен превозвач на пътници, по целесъобразност, във вътрешни и/или международни превози, се освобождават от изискването да предоставят доказателство, че отговарят на изискванията на разпоредбите по член 3.

2. Физическите лица, които:

- след 31 декември 1974 г. и преди 1 януари 1978 г. за Белгия, Германия, Дания, Ирландия, Италия, Люксембург, Нидерландия, Франция, и Обединеното кралство,

- след 31 декември 1980 г. и преди 1 януари 1984 г. за Гърция,

- след 31 декември 1982 г. и преди 1 януари 1986 г. за Испания и Португалия,

- след 2 октомври 1989 г. и преди 1 януари 1992 г. за територията на бившата Германска демократична република,

са били:

- упълномощени да извършват по професия дейност като автомобилен превозвач на стоки или автомобилен превозвач на пътници, в зависимост от случая, без да са представили доказателство, съгласно вътрешните разпоредби, за професионална компетентност, или

- определени ефективно и продължително да управляват транспортната дейност на предприятието,

трябва да са отговаряли на условието за професионална компетентност, посочено в член 3, параграф 4 преди:

- 1 януари 1980 г. за Белгия, Германия, Дания, Ирландия, Италия, Люксембург, Нидерландия, Франция, и Обединеното кралство,

- 1 януари 1986 г. за Гърция,
 - 1 януари 1988 г. за Испания и Португалия,
 - 1 юли 1992 г. за територията на бившата Германска демократична република.
- Същото изискване се прилага и в случая, посочен в алинея трета на член 3, параграф 1.

Член 6

1. Решенията, взети от компетентните органи на държавите-членки в съответствие с мерките, приети на основание на настоящата директива, с които се отхвърля заявление за допускане до професията на автомобилен превозвач, съдържат основанията за отказа.
2. Държавите членки следят компетентните власти да отнемат разрешителното за извършване на професионална дейност като автомобилен превозвач, ако установят, че условията по член 3, параграф 1, а), б) или в) вече не се спазват. В този случай, обаче, те определят достатъчно време, за да се назначи заместник.
3. Относно решенията, посочени в параграфи 1 и 2, държавите-членки следят за предоставянето на възможност на предприятията в приложното поле на настоящата Директива, да защитат своите интереси с подходящи средства.

Член 7

1. Когато чуждестранни автомобилни превозвачи са извършили тежки или по-леки повторни правонарушения на разпоредбите, уреждащи автомобилните превози на стоки или пътници, по целесъобразност, които могат да доведат до отнемане на разрешителното за извършване на професионална дейност като автомобилен превозвач, държавите-членки трябва да осигурят за държавата-членка, в която се е установил автомобилният превозвач, цялата информация, с която разполагат за тези правонарушения и санкциите, които са наложени.
2. Ако държава-членка отнеме разрешителното за извършване на професионална дейност като автомобилен превозвач в международни превози, тя информира Комисията, която предава необходимата информация на заинтересованата държава-членка.
3. Държавите-членки си предоставят една на друга взаимна помощ във връзка с прилагането на настоящата директива.

РАЗДЕЛ II

Взаимно признаване на дипломи, свидетелства и други документи, удостоверяващи официална квалификация

Член 8

1. По отношение на дейностите, посочени в настоящата директива, държавите-членки вземат мерките, определени с настоящата директива, относно установяването на тяхна територия на

физическите лица и предприятия, посочени в раздел I на общата програма за премахване на ограниченията върху свободата на установяване ⁽¹⁾

2. Без да накърняват параграфи 3 и 4, приемащата държава-членка, с цел да допусне превозвача до професията на автомобилен превозвач, приема като достатъчно доказателство за добра репутация или за необявяване в несъстоятелност преди това извлечение от съдебното досие или при невъзможност, равностоен документ, издаден от компетентен съдебен или административен орган в страната по произход на автомобилния превозвач или страната, от която той идва, удостоверяващ че тези изисквания са изпълнени.

3. Когато приемащата държава-членка налага върху собствените си граждани спазването на определени изисквания за добра репутация, а доказателство, че тези изисквания са спазени не може да бъде получено по силата на документа, посочен в параграф 2, тази държава-членка приема като достатъчно доказателство по отношение на граждани на други държави-членки сертификат, издаден от компетентен съдебен или административен орган в страната по произход на автомобилния превозвач или страната, от която той идва, удостоверяващ, че тези изисквания са спазени. Този сертификат се отнася до специфични факти, считани за релевантни от държавата, в която автомобилният превозвач се е установил.

4. Когато страната по произход или страната, от която идва чуждият гражданин не е издала необходимия документ в съответствие с параграфи 2 и 3, този документ може да бъде заменен от клетвена декларация или от тържествена декларация, направена от съответното лице пред компетентен съдебен или административен орган или, по целесъобразност, пред нотариус в страната по произход на лицето или страната, от която то идва; този орган или нотариусът издава удостоверение, удостоверяващо автентичността на клетвената декларация или тържествената декларация. Декларацията относно необявяване в несъстоятелност преди това може също да се направи пред компетентен професионален орган в същата страна.

5. Документите, издадени в съответствие с параграфи 2 и 3 не се приемат, ако са представени по-късно от три месеца след датата на издаването им. Това условие се прилага и за декларациите, направени в съответствие с параграф 4.

Член 9

1. Когато държавата-членка, в която се е установил превозвачът, изисква сертификат като доказателство за финансова стабилност, тя счита съответните сертификати, издадени от банки в страната на произход или в страната, от която идва чуждият гражданин, или от други финансови органи, определени от тази страна за равностойни на сертификатите, издадени на собствената ѝ територия.

2. Когато държава-членка налага върху собствените си граждани спазването на определени изисквания за финансова стабилност, а доказателството че тези изисквания са спазени не може да бъде получено по силата на документа, посочен в параграф 1, тя приема като достатъчно доказателство по отношение на граждани на други държави-членки сертификат, издаден от компетентен административен орган в страната по произход или страната, от която идва чуждестранният гражданин, удостоверяващ, че въпросните изисквания са спазени. Този сертификат касае специфичните факти, считани за релевантни от приемащата страна.

Член 10

⁽¹⁾ ОВ № 2, 15. 1. 1962 г., с. 36/62.

1. От 1 януари 1990 г. държавите-членки признават като достатъчно доказателство за професионална компетентност сертификатите, посочени в четвъртата алинея на член 3, параграф 4, които са издадени от друга държава-членка.

2. За предприятия, оторизирани в Гърция преди 1 януари 1981 г., или в другите държави-членки преди 1 януари 1975 г. съгласно националното право за извършване по професионална дейност като автомобилен превозвач на стоки или автомобилен превозвач на пътници във вътрешни и/или международни автомобилни превози и доколкото въпросните предприятия са търговски дружества по смисъла на член 58 от Договора, държавите-членки приемат като достатъчно доказателство за професионална компетентност сертификатите, удостоверяващи че съответната дейност действително е извършвана в държава-членка в продължение на три години. Тази дейност не трябва да е прекратена за повече от пет години преди датата на представяне на сертификата.

В случай на юридическо лице, сертификатът, удостоверяващ, че дейността действително е извършвана, се издава на едно от физическите лица, фактически отговорно за транспортната дейност на предприятието.

3. Сертификатите, издадени на автомобилните превозвачи преди 1 януари 1990 г. като доказателство за професионалната им компетентност съгласно действащите разпоредби до тази дата, се считат равностойни на сертификатите, издадени съгласно разпоредбите на настоящата директива.

РАЗДЕЛ III

Заклучителни разпоредби

Член 11

Държавите членки определят компетентните институции и органи, които издават документите, посочени в член 8, параграф 2 и в член 9, и сертификатът, посочен в член 10, параграф 2. Те незабавно информират за това другите държави-членки и Комисията.

Член 12

Членове от 8 - 11 се прилагат също и за граждани на държави-членки, които съгласно Регламент (ЕИО) № 1612/68 на Съвета от 15 октомври 1968 г. относно свободата на движение на работниците в Общността ⁽¹⁾, осъществяват дейност като автомобилен превозвач на стоки или автомобилен превозвач на пътници в качеството си на наемни работници.

Член 13

⁽¹⁾ ОВ № L 257, 19. 10. 1968 г., с. 2. Изменение с Регламент (ЕИО) № 2434/92 (ОВ № L 245, 26. 8. 1992 г., с. 1).

1. Държавите-членки предприемат мерките, необходими за да приведат законодателството си в съответствие с настоящата директива преди датите, изброени в приложение II, част Б след консултации с Комисията.

2. Държавите-членки съобщават на Комисията текста на основните разпоредби от вътрешното право, които приемат в обсега на материята, уредена с настоящата директива.

Член 14

Директивите, изброени в приложение II, част А, се отменят с настоящата Директива без да се накърняват задълженията на държавите-членки относно сроковете за въвеждане или прилагане, предвидени в приложение II, част Б.

Позоваванията на отменените директиви се тълкуват като позовавания на настоящата директива и се четат съгласно таблицата за съответствие, дадена в Приложение III.

Член 15

Настоящата директива е адресирана до държавите-членки.

Съставено в Люксембург, на 29 април 1996г.

За Съвета

Председател

У. ЛУЧЕТИ

ПРИЛОЖЕНИЕ I

СПИСЪК НА ПРЕДМЕТИТЕ, ПОСОЧЕНИ В ЧЛЕН 3, ПАРАГРАФ 4

Минималните задължителни знанията, които следва да се изискват за официалното признаване на професионална компетентност, трябва да включват предметите, изброени по-долу. Материалът, включен в тях трябва да е изчерпателен и изготвен или одобрен от компетентните национални институции. Той трябва да е съставен така, че да бъде достъпен за лица, чието образование съответства на обичайното ниво, което се достига при завършване на средно образование.

А. УЧЕБНИ ПРЕДМЕТИ, ЗА КОИТО СЕ ИЗИСКВАТ ПОЗНАНИЯ ОТ АВТОМОБИЛНИТЕ ПРЕВОЗВАЧИ, ВЪЗНАМЕРЯВАЩИ ДА ОСЪЩЕСТВЯВАТ ИЗКЛЮЧИТЕЛНО ВЪТРЕШНИ ПРЕВОЗИ

Право

Елементи на гражданското, търговското, социалното и фискалното право, необходими за извършване на дейността по професия, като се обърне специално внимание на:

- общите договори;
- транспортните договори, със специално внимание върху отговорността на автомобилния превозвач (естество и ограничения);
- търговските дружества;
- счетоводните книги;
- разпоредбите, регулиращи наемането на работа, социалното осигуряване;
- данъчните системи.

1. Автомобилен превозвач на стоки

а) Бизнес и финансово управление на предприятието

- методи на плащане и финансиране;
- остойностяване;
- условия за ценообразуване и превоз;
- финансови отчети на фирмата;
- застраховки;
- фактуриране;
- транспортни агенти;
- техники на управление;
- маркетинг;

б) Достъп до пазара

- разпоредби, свързани с усвояването и упражняването на професията;
- транспортни документи;

в) Технически стандарти и аспекти на работа

- тегло и размери на превозните средства;
- подбор на превозните средства;
- типово одобрение и регистрация;

- стандарти за поддръжка на превозните средства;
- натоварване и разтоварване на превозните средства;
- превозване на опасни стоки;
- превозване на храни;
- основните концепции за опазване на околната среда, и по-специално във връзка с използването и поддръжката на моторните превозни средства;

г) Пътна безопасност

- закони, подзаконови актове и административни разпоредби, уреждащи движението по пътищата;
- безопасност на движението по пътищата
- предотвратяване на злополуки и процедура в случай на злополука;

2. Автомобилен превозвач на пътници

а) Бизнес и финансово управление на предприятието

- методи на плащане и финансиране;
- остойностяване;
- система на тарифи, цени и условия на превоз;
- финансови отчети на фирмата;
- застраховки;
- фактури;
- пътнически агенции;
- управленски техники;
- маркетинг;

б) Регламентиране на услугите за превоз на пътници

- въвеждане на транспортни услуги и транспортни планове;
- условия за предоставяне на услуги на пътниците;
- разпоредби, свързани с допускането до и упражняването на професията;
- транспортни документи.

в) Технически стандарти и аспекти на работа

- подбор на превозните средства;
- типово одобрение и регистрация;
- стандарти за поддръжка на превозните средства;

- основните концепции за опазване на околната среда, и по-специално във връзка с използването и поддръжката на моторните превозни средства;

г) Пътна безопасност

- закони, подзаконовни актове и административни разпоредби, уреждащи движението по пътищата;
- безопасност на движението по пътищата;
- географски познания за маршрутите предотвратяване на злополуки и процедура в случай на злополука;

В. УЧЕБНИ ПРЕДМЕТИ, ЗА КОИТО СЕ ИЗИСКВАТ ПОЗНАНИЯ ОТ АВТОМОБИЛНИТЕ ПРЕВОЗВАЧИ, ВЪЗНАМЕРЯВАЩИ ДА ОСЪЩЕСТВЯВАТ МЕЖДУНАРОДНИ ПРЕВОЗИ

Право

- предметите, изброени в А в зависимост от вида на превозвача;
- разпоредбите, уреждащи автомобилен превоз на стоки или пътници, в зависимост от вида на превозвача, между Държавите-членки и между Общността и държави, които не са нейни членки, произтичащи от вътрешното право, стандартите на Общността, международните конвенции и споразумения;
- митническата практика и другите формалности, свързани с контрола върху превозите;
- основните разпоредби за движението по пътищата в Държавите-членки.

ПРИЛОЖЕНИЕ II

ЧАСТ А

ОТМЕНЕНИ ДИРЕКТИВИ (посочени в Член 14)

- Директива 74/561/ЕИО
- Директива 74/562/ ЕИО
- Директива 77/796/ ЕИО

и последващите поправки на тези директиви:

- Директива 80/1178/ ЕИО

- Директива 80/1179/ ЕИО

- Директива 80/1180/ ЕИО

- Директива 85/578/ ЕИО

- Директива 85/579/ ЕИО

- Директива 89/438/ ЕИО

- Регламент (ЕИО) No 3572/90: само Членове 1 и 2

ЧАСТ Б

Краен срок за въвеждане или прилагане

74/561/ ЕИО (ОВ No L 308, 19. 11. 1974, с. 18) 1 януари 1977 1 януари 1978 80/1178/ ЕИО (ОВ No L 350, 23. 12. 1980, с. 41) 1 януари 1981 85/578/ ЕИО (ОВ No L 371, 31. 12. 1985, с. 34) 1 януари 1986 89/438/ ЕИО (ОВ No L 212, 22. 7. 1989, с. 101) 1 януари 1990 74/562/ ЕИО (ОВ No L 308, 19. 11. 1974, с. 23) 1 януари 1977 1 януари 1978 80/1179/ ЕИО (ОВ No L 350, 23. 12. 1980, с. 42) 1 януари 1981 85/579/ ЕИО (ОВ No L 372, 31. 12. 1985, с. 35) 1 януари 1986 89/438/ ЕИО (ОВ No L 212, 22. 7. 1989, с. 101) 1 януари 1990 77/796/ ЕИО (ОВ No L 334, 24. 12. 1977, с. 37) 1 януари 1979 80/1180/ ЕИО (ОВ No L 350, 23. 12. 1980, с. 43) 1 януари 1981 89/438/ ЕИО (ОВ No L 212, 22. 7. 1989, с. 101) 1 януари 1990

ПРИЛОЖЕНИЕ III

ИЗОБРАЖЕНИЕ